

Handelingen van de Apostelen

Les 4 / 13 : De eerste christelijke martelaar (Hand. 6-7)

<http://www.middletonbiblechurch.org/ainHandelingen/ainHandelingen.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling door M.V. Update 30-12-2015

Stefanus gekozen om voor de arme weduwen te zorgen

De apostelen bleven Jezus Christus verkondigen (Handelingen 5:42) en God bleef al diegenen redden die dit goede nieuws geloofden. De kerk nam snel toe in aantal: “In die dagen, toen het aantal discipelen steeds **toenam**” (Handelingen 6:1).

We weten niet precies hoeveel gelovigen er in die tijd waren. Op een vroeger tijdstip werd een aantal opgegeven van ongeveer vijfduizend mannen (zie Handelingen 4:4; hier waren de vrouwen en kinderen niet inbegrepen). Later wordt ons gezegd dat de Heer meer gelovigen toevoegde: “En er werden er steeds meer toegevoegd die in de Heere geloofden, menigten van zowel mannen als vrouwen” (Handelingen 5:14). Als we in Handelingen 6 komen, moeten er vele duizenden tot geloof gekomen zijn (misschien wel tienduizend of meer). Hoeveel gelovigen zijn er in uw kerk?

Met zoveel mensen zijn we niet verbaasd te lezen dat er een probleem ontstond. Deze Jeruzalemse kerk bestond uit twee groepen. Er waren Griekse Joden en er waren Hebreeuwse Joden. De Hebreeuwse Joden spraken Hebreeuws (of Aramees) en de Bijbel die zij gebruikten was het Hebreeuwse Oude Testament. De 12 apostelen waren Hebreeuwse Joden. De Griekse Joden spraken Grieks en volgden Griekse gebruiken. De Bijbel die zij gebruikten was het Oude Testament dat vertaald was in het Grieks (*Septuaginta* genoemd). Dit was dezelfde Bijbel als de Hebreeuwse Bijbel, behalve dat hij vertaald was in het Grieks, de algemene taal in het Romeinse Rijk.

De Griekse Joden begonnen te klagen over de Hebreeuwse Joden omdat de Griekse weduwen verwaarloosd werden en minder hulp kregen dan de Hebreeuwse weduwen. Een **weduwe** is een vrouw wier man is gestorven en die niet opnieuw is getrouwd. Vermits weduwen geen man hadden die voor hen zorgde met een inkomen, wilde de kerk doen wat zij kon om hen te helpen (zie Jakobus 1:27; Jeremia 7:6; 22:3). Maar om bepaalde redenen kregen de Hebreeuwse weduwen meer hulp dan de Griekse weduwen.

De mannen die voor de weduwen zorgden waren de 12 apostelen. Dit was een taak die te zwaar werd voor hen. Er was nauwelijks tijd over voor het behartigen van de geestelijke zaken.

Als de duivel de apostelen zover kon krijgen dat zij stopten met de gebeden en het onderwijs, dan zou hij een grote overwinning behalen. De apostelen zouden dan zo bezig zijn met de armenzorg dat zij nog maar weinig tijd over hadden voor iets anders. De apostelen erkenden dit probleem. Ze zeiden: “Het is niet behoorlijk dat wij nalaten het Woord van God te verkondigen om de tafels te dienen” (Handelingen 6:2). Zij wilden “volharden in het **gebed** en in de bediening van het **Woord**” (Handelingen 6:4).

Alhoewel de apostelen zich wilden overgeven aan gebed en Gods Woord, waren ze nog steeds bezorgd over de weduwen. Zij beslisten om **zeven** mannen te kiezen (Handelingen 6:3) die belast werden met de zorg voor de weduwen.

De namen van deze zeven mannen zijn opgegeven in Handelingen 6:5. Welke naam staat eerst op de lijst? **Stefanus**. Hij wordt omschreven als “een man vol van **geloof** en van de **Heilige Geest**” (Handelingen 6:5). Hij geloofde wat God zei, en hij stond de Heilige Geest toe zijn leven en werk te besturen! In Handelingen 6:8 wordt ons gezegd dat Stefanus “vol **geloof** en **kracht**” was. God werkte machtig in deze man. God maakte het mogelijk dat Stefanus grote wonderen deed, net zoals de apostelen hadden gedaan (Handelingen 6:8 en vergelijk Handelingen 5:12-16).

Bleef het aantal gelovigen toenemen (Handelingen 6:7)? “En het Woord van God verbreidde zich en het aantal discipelen in Jeruzalem **nam sterk toe**; en een grote menigte **priesters** werd aan het geloof gehoorzaam”.

Stefanus beschuldigd door de Joden

In Handelingen 6:9 leren we dat Stefanus naar de Synagoge ging om het Joodse volk te spreken over Christus. Synagogen waren plaatsen waar de Joden vergaderden voor gebed en het lezen van de Schriften. In de Synagogen werden de Schriften gelezen, onderwezen en besproken.

De Joden in de synagoge bespraken de Schriften met Stefanus en argumenteerden met hem (Handelingen 6:9), maar “Zij waren echter niet in staat de **wijsheid** en de Geest, door Wie hij sprak, te weerstaan” (Handelingen 6:10). Vanwaar haalde Stefanus zulke wijsheid (vergelijk Lukas 21:15)? Jezus had gezegd: “Ik zal u een mond en wijsheid geven die al uw tegenstanders niet zullen kunnen weerspreken of weerstaan”. God wint altijd elk debat! (Noot: volgens Handelingen 6:9 waren sommige van deze Joden afkomstig van Cilicië (vandaag zuidoost Turkije). Wie was er ook afkomstig van Cilicië volgens Handelingen 21:39? **Paulus**. Misschien was Paulus wel een van die Joden die argumenteerden met Stefanus, alhoewel we dat niet zeker weten.

De Joden van de synagoge stopten het debat met Stefanus en begonnen hem te beschuldigen en ze zeiden dat hij verkeerde dingen leerde. Ze zeiden dat hij tegen Mozes sprak (tegen de Wet), tegen God en tegen de heilige Tempel (Handelingen 6:11, 13, 14). Dit waren drie dingen die het Joodse volk het meest dierbaar waren! Ieder die tegen God was, tegen de Wet van Mozes en tegen de Tempel, was een vijand van het Joodse volk. Stefanus was niet echt tegen deze dingen. Het echte probleem was dat zij die hem beschuldigden **TEGEN CHRISTUS** waren! Jezus zei eens: “Wie niet **met** Mij is, die is **tegen** Mij” (Mattheüs 12:30). Stefanus was met Christus en voor Christus, maar de Joden waren tegen Christus. Dit was het echte probleem!

Wegens de valse dingen die tegen Stefanus werden gezegd, kwam er een opschudding onder het volk (Handelingen 6:12). Eerder hadden de meesten onder hen de gelovigen gerespecteerd en geacht (zie Handelingen 4:21; 5:13; 5:26). Maar nu begonnen de ongeredde Joden zich tegen hen te keren.

Uiteindelijk werd Stefanus voor de Joodse leiders gebracht. Toen de Joodse leiders hun ogen gericht hielden op Stefanus “zagen [zij] zijn gezicht als het gezicht van een engel” (Handelingen 6:15). Stefanus’ gezicht straalde vanwege Gods wonderlijke aanwezigheid. Iedereen leek tegen Stefanus te zijn maar God was met hem, op een bijzondere wijze!

Stefanus predikt een krachtige boodschap

“Wees altijd **bereid** tot **verantwoording** aan ieder die u rekenschap vraagt van de **hoop** die in u is” (1 Petrus 3:15). Toen de leider van de Joden (de hogepriester) Stefanus een vraag stelde (Handelingen 7:1), was Stefanus toen bereid en in staat om een antwoord te geven (Handelingen 7:2)? Absoluut, zijn antwoord werd 52 verzen lang!

Stefanus’ antwoord kwam recht uit de oudtestamentische geschriften. In zijn krachtige boodschap sprak Stefanus van God; hij sprak van Mozes en de Wet; hij sprak van de Tempel (de drie dingen waarvoor hij werd beschuldigd van daar tegen te zijn). Aan het eind van zijn boodschap sprak hij van Christus, de “Rechtvaardige” (zie Handelingen 7:52). Deze grote preek toont aan dat Stefanus zijn Bijbel goed kende (het Oude Testament). Hoe goed kent u uw Bijbel? Als uw vrienden u vragen stellen over God, hemel, hel, redding, dood, enz., zou u dan in staat zijn hen een correct bijbels antwoord te geven?

Aan het eind van zijn boodschap begon Stefanus zijn aanklagers te beschuldigen, en Stefanus’ beschuldigingen waren waar. Hij zei drie dingen die hen echt boos maakten:

1. **Jullie verzetten zich tegen de Heilige Geest, zoals uw vaders (Handelingen 7:51).**
2. **Jullie hebben Christus verraden en vermoord (Handelingen 7:52).**
3. **Jullie hebben de wet niet in acht genomen (Handelingen 7:53).
(Jullie zijn zondaars!)**

Stefanus gestenigd door een boze meute

Waren de Joden tevreden met de dingen die Stefanus had gezegd (Handelingen 7:54)? Zij waren woedend. De Bijbel zegt letterlijk dat zij waren “gestoken in het hart” (Gr. *dieprionto tais kardiais*, Handelingen 7:54). Zij waren gestoken, niet door een mes maar door een bijzonder soort van zwaard! Wat was dit zwaard dat hen had gestoken (Hebreeën 4:12; Efeziërs 6:17)? Het Woord van God.

Als Stefanus om zich heen had gekeken dan zou hij boze, vertrokken gezichten gezien hebben die hem wilden doden opdat hij niet meer zou kunnen prediken. Maar Stefanus keek niet om zich heen. Hij hield zijn ogen naar de hemel gericht (Handelingen 7:55). Wie zag hij (Handelingen 7:55)? Hij “zag de heerlijkheid van God, en Jezus, staande aan de rechterhand van God”. God gaf Stefanus een wonderlijke glimp van Zijn Redder!

Wilden de Joden dat Stefanus verder nog iets zei (Handelingen 7:57)? Nee, deze boze mannen stormden op hem af, wierpen hem de stad uit en **stenigden** hem (Handelingen 7:58). In zijn boodschap had Stefanus deze Joden beschuldigd van **moord** (Handelingen 7:52). Zij bewezen dat Stefanus gelijk had door dit te zeggen!

Stenigen is een verschrikkelijk vorm van terechtstelling. Er worden stenen geworpen tot het slachtoffer dood is. Bij verschillende gelegenheden wilden de Joden de Heer Jezus stenigen (zie Johannes 8:59; 10:31 en vergelijk Johannes 5:18). Lees Johannes 15:18-21 en Johannes 16:1-3. Hoe zijn deze verzen van toepassing op Stefanus?

Wat bad Stefanus toen hij ging sterven (Handelingen 7:60)?:

1. ~~“Heer, vernietig deze moordenaars!”~~
2. ~~“Heer, oordeel hen en zet hen deze boze daad betaald!”~~
3. ~~“Heer, straf hen want zij verdienen het echt!”~~
4. **“Heer, reken hun deze zonde niet toe!”**

Wie bad ook voor Zijn vijanden toen Hij ter dood werd gebracht (Lukas 23:34)? De Heer Jezus.

Onmiddellijk nadat Stefanus dit gebed opzegde **ontsliep** hij (Handelingen 7:60), wat wil zeggen dat hij lichamelijk stierf. Wanneer een gelovige sterft, verliest hij of wint hij dan (Filippenzen 1:21)? Dan doet hij **winst**. Toen Stefanus stierf ging hij naar **Christus** toe, en “dat is verreweg **het beste**” (Filippenzen 1:23). Op het moment van zijn dood was Stefanus afwezig uit het **lichaam** maar aanwezig bij de **Heer** (2 Korinthiërs 5:8). Stefanus was getrouw tot de dood (Openbaring 2:10). Wat belooft God zulke mensen (Openbaring 2:10)? “Ik zal u de kroon van het leven geven”.

Stefanus is de eerste van vele martelaren

Stefanus was de eerste christen die stierf voor zijn geloof. In Handelingen 22:20 spreekt de Bijbel van het bloed van Gods martelaar Stefanus. Het woord “martelaar” (Grieks: *martus*) betekent “getuige” en in dit geval betekent het iemand die zelfs tot de dood een getuige was van Christus (vergelijk Handelingen 1:8). Stefanus was een getrouwe getuige van Christus, ook al kostte hem dat zijn leven.

Andere martelaren volgden Stefanus. In Handelingen 12 zullen we leren over de eerste apostel die martelaar werd. Historici vertellen ons dat Petrus en Paulus ter dood gebracht werden wegens hun geloof in Christus. In de eerste 250 jaren van de kerk werden duizenden christenen ter dood gebracht door de Romeinen. Sommigen werden in de stadions aan de leeuwen gevoerd tot vermaak van het publiek (zoals mensen vandaag naar stierengevechten of sportevenementen gaan). Denkt u dat er vandaag veel gelovigen zijn die vervolgd, gevangen gezet en ter dood gebracht worden omwille van hun geloof? Dankt u God dat u in een vrij land leeft?

Er bestaat een welgekende uitdrukking die zegt: “**Het bloed van de martelaren is het zaad van de Kerk**”. Gelovigen zouden gedood worden, maar andere gelovigen werden door hun getuigenissen gered, en de kerk bleef groeien. Hoe meer de kerk werd vervolgd, hoe meer de kerk leek te groeien! Vele christenen waren goede getuigen tot op het moment dat zij stierven, wat waar was in het geval

van Stefanus. Sommige gelovigen zongen zelfs lofzangen in de vlammen toen zij verbrand werden (zoals Johannes Hus, die in 1415 op de brandstapel omkwam). Anderen baden zoals Stefanus. Zij die toekeken wisten dat deze mensen anders waren, en sommigen van hen stelden eveneens hun geloof in Christus.

Toen Stefanus stierf, werd er een zaadje geplant in het hart van een man die toekeek. Wie stond daarbij toen Gods martelaar Stefanus stierf (Handelingen 22:20)? **Paulus**. Paulus werd ook met een andere naam genoemd: Saulus (Handelingen 13:9). Saulus was aanwezig bij de steniging van Stefanus (Handelingen 7:58). Saulus was waarschijnlijk ook aanwezig toen Stefanus zijn krachtige boodschap bracht, en toen moeten Stefanus' woorden ook zijn hart doorstoken hebben. Het zaad was geplant en op een later tijdstip (zoals we zullen zien in volgend hoofdstuk) zou Saulus (Paulus) worden gered en een van de allergrootste predikers aller tijden worden. Alhoewel Stefanus gestorven was, zouden Paulus en anderen zijn plaats innemen en de wereld vertellen over een wonderlijke Verlosser die opgestaan was uit de doden!

Vandaag zijn alle vroege christenen gestorven, en velen van hen stierven als martelaren. Hoe zullen mensen vandaag het goede nieuws (evangelie) van redding horen? Zal Stefanus tot hen spreken? Zal Paulus tot hen prediken? **Wie** zal het werk voortzetten dat de vroege christenen begonnen zijn? **U?**

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm